

LUDVÍK ŠTĚPÁN

ZA BOGDANEM PIĘCZKOU (1935–2004)

Ozval se vždycky, když měl cestu přes Brno, ať jel na Slovensko nebo někam do jižní či západní Evropy, do „gurek“, jak říkal, protože kopečky, kopce a hory byl jeho živel. Dokonce když jel z Brna domů, jel na hranice osobním vlakem, aby si vychutnal Orlické hory. A jak nastaly prázdniny, odjížděl na cesty – sám, nebo si vzal dámskou společnost, aby se „lépe cítil“, i když v životě táhl svou „káru“ sám, střídal pobyty u sebe v bytě a v bytě své sestry, která tam žila s jejích matkou, neboť prý ty pravé příležitosti propásl a teď na stará kolena...

Bohužel, Bogdan už nepřijede. Nepřiveze milý dárek pro mou ženu a pro mě nějaké nové publikace, neodveze si punčový pudíng, který jsem mu vždy sháněl nebo mu jej vozil do Vratislavi, když jsem tam měl cestu já – a pokud jsem potřeboval, uvolnil mi svůj byt a šel na tu dobu „do mamy“. Bogdan zemřel náhle ve svém bytě, při návštěvě přátel, 2. září 2004.

Mimořádný profesor dr. hab. Bogdan Pięczka se narodil 2. září 1935 ve vesnici Bialośliwie, ve Vratislavi, která se stala jeho novým domovem, vystudoval polonistiku (1963–68) a obhájil magisterskou práci *Dramaty historyczne Adolfa Nowaczyńskiego*, již psal pod vedením i u nás dobře známého profesora Jana Trzynadlowského. Po studiích na Vratislavské univerzitě se stal v Oddělení teorie literatury Ústavu polské filologie stážiistou, od roku 1969 asistentem a od 1970 starším asistentem. V roce 1974 obhájil disertační práci *Teoria i typologia opowiadania (1945–1963). Z zagadnień struktury i narracji* (v roce 1975 vyšla tiskem). Promotorem byl opět prof. Trzynadlowski a oponenty známá profesorka Stefania Skwarczyńska a tehdy docent S. Pietraszko. B. Pięczka získal titul doktora humanitních věd a zároveň byl jmenován odborným asistentem. Několik let pobýval také v německé Bochumi, kde působil jako lektor polského jazyka.

V roce 1987 se B. Pięczka po smrti svého učitele J. Trzynadlowského stal po něm vedoucím oddělení a redaktorem ve světě známého genologického časopisu *Zagadnienia Rodzajów Literackich* a ve stejném roce vydal knihu *Proza narracyjna Andrzeja Struga*, jež byla o rok později podkladem pro jeho habilitaci. Poté byl jmenován docentem a v roce 1993 mimořádným profesorem Vratislavské univerzity.

Profesor Pięczka udržoval kontakty s univerzitami v Lille, Vídni, Bochumi, Bratislavě, Nitře, Budapešti a také v Brně. Jezdil na mezinárodní konference, do Nitry rovněž jako oponent habilitačních prací. Ve svých studiích se zabýval zejména prózou, ale také komikou, divadlem, mělodramatem, psal hesla do slovníků, přednášel, vedl doktorandy...

Po Bogdanovi zůstane prázdná. Byl to velice inteligentní a vzdělaný odborník, laskavý a usměvavý člověk. Jsem moc rád, že byl oponentem na mé habilitaci, že mi sděloval připomínky k mým publikacím, jsem vděčný, že jsem mohl být jeho přítelem. Naposled jsem za ním byl ve Vratislavi: přivezl jsem mu (kromě jiného) jeho milované pudíngy, šli jsme na kávu a večer na pizzu a na pivo. Těšil se, až předá oddělení svému nástupci a bude jenom číst a cestovat. Jistě tam nahoře, ve službách svého Šéfa, v nějž prostě věřil, cestuje a dívá se na naše hemžení tady s nadhledem. Sbohem, Bogdane...

